

۲۰۱۸/۱۱/۲۸

پوهاند محمد بشير دوديال

ټولنيزه هوساينه

Social welfare

بيوزله خلک او بيوزله ټولنه، يعنې هغه خلک چې د ژوند حد اقل اړتياوي هم ورته مهيا نه وي. له بيوزلي خلاص خلک، يعنې هغه خلک چې بيوزله نه وي. خوتولنيزه هوساينه يعنې هغه آپتيم حالت چې د وگړو زياتره مادي او معنوي ضرورتونه پوره وي. د هوسا ټولنو برخلاف؛ بيوزله ټولنی او بيوزله خلک له راز راز رواني، ټولنيزو، فزيکي، اخلاقي، جسمي او نورو ستونزو او مفسادو سره لاس او گريوان وي. له همد امله د اسلام ستر پيغمبر سرورکائينات حضرت محمد صلی الله عليه وسلم دعا کوله چې ياالله له فقر او گفر څخه پنا غواړم. وايي کله يې چې يوه ورځ دا دُعا وکړه، يوه اصحابی مبارک ورڅخه وپوښتل: يارسول الله آيا فقر او گفر يودي؟ مبارک ورته وفرمايل: هو بيشکه چې دواړه سره يو دي.

د راشده خلفاوو په دوران کې چې اسلامي ټولني استقرار موندلی و، عمرانې چارو ته پاملرنه وشوه. ورو ورو دغه عروج دومره وځلید چې له شام او فرات نيولی تر قسطنطنيې، اندليس او ډبرو اسلامي واکمنيو پورې پراخ شو. لومړني حيرانوونکي کشفیات او تخنيکونه لکه ساعت، ذات الحلق، پيل اشکاني، اهرم مرکب او نور همدا وخت رامنځته شول. په رياضياتو، فزيکاتو، نجوم او هندسه کې زبردست پرمختگونه وشول. دغه مهال اسلامي ټولنی د غوره فرهنگي او اخلاقي سجايوو لرونکی او د عدالت مرکزونه وو. خو گورو چې په فقر کې ټول منکرات دي، لکه غلا، دوکه، غيبت، وژني، بېهتان، احتکار، ذلت...

دمحبوب پيغمبر له پورته مبارک ارشاد څخه ښکاري چې داسلام مبارک دين د عزت دين دی، نه د ذلت. د اسلام دمبارکو لارښوونو څخه يوه دا هم ده چې: تر ضعيف مومن څخه پياوړی غوره دی او له تيبټ لاس څخه لور! دلته منظور له لورې او فقر څخه د خلاصي اسلامي ټولني هدف دی او له لور لاس څخه موخه ښه اقتصاد لرل دي. کله چې فقر نه وي، نو تعليم، اخلاق، عبادات، روامعاملات، عدالت او هر هغه نیک اعمال او صفات به وي چې اسلام يې امر کړی دی.

نه يواځې د اسلام مبارک دين، بلکې غربي پوهانو هم د سالم فرد، سالمې روزنې، د ټولنيزو ناخوالو، ظلم، جگړې او تاوتریخوالي د مخنيوي په خاطر او د انساني کرامت د ساتنې او د انسان پرسر د کرم د تاج د پاتې کېدو او د فردی عزت د حفاظت په موخه اقتصادي پرمختيا ته پاملرنه وکړه. د صدر اسلام په دور کې هم د کانالونو کيندنو، د بندونو او باغونو جوړولو او تجارتي لارو او کاروانسرايو جوړولو ته دهمدې فلسفې له مخې پاملرنه شوی وه، خو له بده مرغه اوس د يوشمير هيوادو وگړي له راز راز ټولنيزو بدمرغيوسره مخامخ دي. هغو هيوادو او هوشيارو ملتونو چې ذلت ته ماتې ورکړه او ځان يې عزت ته ورساو، د دنيا او آخرت سوبه يې گټلې ده. په دی کې يو هم د يوې ټولني رفاه او د خلکو هوساينه ده.

هوساينه د حکومتی پروگرامونو او هېوادونو په انکشافی اهدافو کې د نورو اهدافو تر څنگ يو هدف دی. دا د يوه ښه او انساني ژوند معيار دی. هوساينه نسبي ښه لري. هوساينه دټولنيز ژوند په معيار سره ښودل کېدای شي، يعنې په يوه ښه بايد دغه ټولنيز يا جمعي معيار په نښه شي. هوساينه او رفاه يو اخلاقي مفهوم هم لرلای شي، چې ارزشي قضاوت پورې اړه لري، خو اقتصادي اړخ يې دادی چې ايا لاندنی ټولنيزې اړتيا وي څومره ترسترگو کېږي:

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرو مخکې په خپر و لولئ

- غذايي مصنونيت او دفزيولوژيکي اړتياوو مهياوالی؛
- د وگړي امنيت او درناوی؛
- عامه خدماتو ته د ټولني د وگړو لاسرسۍ.
- د کورنو ډول ، د پاکو اوبو شتون ، د ژوند منځنی عمر اندازه
- فردي ازادي او ډيرشمير نور.

د ټولنيزی هوساينې تابع يا **social welfare function** هغه تابع دی چې اقتصادپوهان يې په پام کې نيسي. دا د ټولني د موخو بنودونکی ده، چې په هغو سره ټولنيزه هوساينه د هغو شکلونو او بڼو ديوه تابع په توگه چې سرچينې ورته تخصيص کېږي، بنودل کېږي. بناغلی H. Bergson د شلمې پېړۍ نامتو فيلسوف (۱۸۵۹ - ۱۹۴۱ م.) وايي چې د ټولنيزي هوساينې تابع د ټولني د وگړو لپاره، د مطلوبيت د پوره والي له مخې بنودل کېږي، خو د دې ترڅنگ يو شمېر نور متحولين هم راتلاي شي. د افغانستان په شان يوه پرمختيايي هېواد ته ډېره مهمه ده چې هوساينه (رفاه) او د رفاه تابع په پام کې ولري. د دې لپاره يو شمېر معيارونه په لاندې توگه دي:

الف) که چېرې د ټولني وگړي A وضعيت تر B غوره وېولي، نو د ټولنيزي رفاه د تابع په واسطه همدغه A حالت منل کېږي او د پاريتو اصل تحقق مومي؛

ب) ټولنيزه پوهه او عقلا نيت بېلابېلو بدیلو او الترناتيفو امکاناتو کې هغه تر ټولو غوره خوښوي او هغه دوی ته مهيا کوي؛

ج) ديکتاتوري موجوده نه وي، هيڅ يو وگړی د بل د رجحان مخه نه نيسي، يو وگړی په بل کوم څه نه تحميل کوي او استبداد پکې نه وي. له دې پرته ډېر داسې معيارونه چې انساني او منطقي وي او ممکن د هغو لېست کول دلته ډير ځای ونيسي.

د دغو معيارونو شتون يو د خوښي وړ وضعيت دی چې له بحران څخه لرې وي، کافي خواږه، تعليم، د بيو ډېر ښه تعادلي حالت يا له هغه څخه ډېر لږ ښکته يا پورته واقع کېدل، سوداگري، اقتصادي فعاليتونه يو ثبات لرونکی او سوله ييز تگلوری چې د خلکو د اندېښنې وړ نه وي.

د دغو معيارونو مجموعي ته د ژوند عمومي کچه (living standard) هم وايي، چې د يوې ټولني د ټولو وگړو د ژوند بنودنه کوي. د بېلگې په توگه دغه معيار دسری سر ملي ناخالص عايد اويا هم د ټول ملي مجموعي توليد يا هم په ټولنه کې د اجناسو او خدماتو د مصرف له مجموعي څخه تر لاسه کېږي او دغه هره يوه اندازه له يوې ټولني تر بلې توپير کوي، يعنې نسبي ښه لري. د ژوند د کچې د معلومولو په خاطر د مقداري شاخصونو (انډکسونو) ترڅنگ يو شمېر غير مقداري مشخصي هم شته. د بېلگې په توگه هرو زرو تنو ته د شخصي موټرو، تيليفون، تلویزيون، يخچال، دکالو مينځلو ماشين او نورو ضروري اجناسو مهيا والی يې مقدار ي مشخصه ده، خو روغتيا، مطبوعات، د فرهنگي او تعليمی مرکزونو او خدماتو توسعه، د زده کړو درجه او د پوهې کچه يې يوه غير مقداري مشخصه ده. دې ته **quality of life** هم ويل کېږي، چې د يوه وگړي يا کورنۍ د عايد اندازې متناسب سنجول کېږي. د ژوند د کچې په سنجش کې د يوه وگړي يا کورنۍ د اجناسو او خدماتو د مصرف ترڅنگ د دوی د (استراحت) مصرف هم په پام کې نيول کېږي. پرمختللی ټولني اوس هڅې کوي چې د ژوند کچه د ټولو کورنيو ترمنځ سره نژدې کړي. دولتونه دغې موخې ته د ټولنيزي پاليسي د يوې برخې په توگه گوري. په دغې موخې کې داسې برخې هم راځي چې اندازه کول يې ستونزمن دی لکه د چاپيريال ساتنې معيار، د ملي امنيت درجه، دغوره چاپيريال کيفيت، فردي مصنونيت، اقتصادي، سياسي او ټولنيزه ازادي او داسې نور. دا ټول نه لمس کېدونکي ارزښتونه دي، خو د ژوند د کچې او کيفيت لپاره مهم دی.

په يوه ټولنه کې د وگړو د مطلوبيت د هوساينې يا رفاه او ټولنيزي هوساينې ترمنځ يوه رابطه موجوده ده. هرکله چې وگړي ځان له رفاه بې برخې احساس کړی، کله چې دوی بېعدالتي وگوری، کله چې محروميت مسلط شي، ټولنه ثبات له لاسه ورکوی، فرد يا وگړی له ستونزو څخه د وتلو په خاطر آن يو شمير ناوړه حالاتو لکه روحی عدم تعادل، ناامیدی، مخدراتو ته پناورول، نورو نارواچارو لکه ځان وژني او ډيرو منفي پديدو ته مخ اړوی.

د دې لپاره چې بیرته ټولنیز ثبات ترلاسه او ولس ته هیلې او ژوند ته امیدواری پیدا کړو، باید اقتصادی بیارغاوونې ته لومړیتوب ورکړو. اوسنی وخت کې افغانستان کې بیوزلی نژدی د نیمایې ولس لمن نیولی ده، په تیره بیا د ارزگان، هلمند، کندهار اطرافونه، د ننگرهار او غزنی لري پرته سیمې په دې ناوړه حالت او ناهیلیو اخته دي. حیرانوونکی دا ده چې نه یواځې افغانستان، بلکې ډیر شمیر نور بیوزله هیوادونه هم د فوق العاده قوی اقتصادی پوتانسیل لرونکی دی. د معاصر اقتصاد نامتو څیړي (بوکانان) بیبځایه نه و ویلی چې: غوره به وی چې د وروسته پاتې ټولنو د بیوزلی په ځای د هغوی په ثروتونو فکر وکړو!

همداسې ده:

د افغانستان جنوب د درې ولایتونو (هلمند، کندهار او فراه) ځمکې د افغانستان د اوسني نفوس درې واړه نور زیات نفوس یعنی ۹۰ میلیونه وگړو ته غلې-داني برابرولای شي (که له سیندونو او خاوری یې گټه پورته شي)، دافغانستان د معادنو ارزښت څو تریلیونه ډالره اټکل شوی دی او انرژیکي منابع یې دومره دی چې له کفاف پرته یې صادرولای هم شي. افغانستان د لیتیم، مس او قیمتي ډبرو لکه لاجیر، زمرد، لعل او دې ته ورتو ذخایرو لرونکی دی. د امریکې د متحده ایالاتو پلټنو وښوده چې د افغانستان لیتیم د بولویا تر هیواد څخه هم زیات دی. دغه قیمتي ماده افغانستان څخه داسې هیواد جوړولای شي، لکه نفتو چې سعودی ته اقتصادی گټه رسولی ده. له دې پرته د افغانستان اقلیمی منابع او ستراتیژیک ارزښت هم تر ټولو اوچت دی.

د پاڼو شمیره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

دا ولس به هله ټولنيزی هوساينی او د عزت ژوند ته ورسيری چې اقتصادی بيا رغاونه ورته ډالی کړو. دا د منور قشر او تعليم يافته ځوان نسل دنده ده چې دا چاره راسمه کړي.

د پاڼو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: د ليکنيزې بڼې پاروالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ